בעזהשי"ת

ספר

מלחמות השם

חלק ו'

התעוררות נגד

טעלעוויזש'ן

❖

קול קורא'ס ומאמרים בעניני חיזוק הדת שיצאו לאור עולם בבתי מדרשים וישיבות ובכתבי עת

❖

יוצא לאור על ידי

הוצאת אמונה - ברוקלין יצ"ו

שנת תשמ"ח לפ"ק

אלגעמיינער זשורנאַל.
מיטוואָך, סעפטעמבער 21, 1983

בס"ד

הפורץ גדר ישכנו נחש

מחאה גדולה ונמרצת

נגד חילול השם וגדולי התורה

מיר זענען מוחה בכל מיני מחאה אויף דעם שרעקליכען חילול השם, וואס מען האט לעצטענס פורץ גדר געווען אריינצוברענגען די טמאידיגע טעלעוויזיע אויף א רעבישע חתונה בעיה"ק וויליאמסבורג ווי מען האט א גאנצע נאכט מפרש געווען אללע איינצעלהייטען דורך דעם מנהל החסידות, אין דורך דעם פורץ גדר געוועהן אין עובר געווען אויף דעם

חרם חמור

פון אונזערע הייליגע גאונים וצדיקים פון ירושלים עיה"ק און פון די התאחדות הרבנים ד"ארצות הברית וקנדא" וועלכע האבן מטיל חרם געווען אויף טעלעוויזיע ווי איר האט געזען אלע אונטערשריפטן פון אונזערע גאונים וצדיקים שליט"א.

צווישען די חותמים זענען דא צדיקים קדושי עליון וואס זענען שוין אופן עולם האמת זי"ע, אין להבחל"ח גאוני התורה ומנהיגי ישראל אשר הם אתנו עדנו חיים לאויוש"ט.

- ועד נגד הטעלעוויזיע הטמאה בשם הרבנים הגאונים שליט"א -

- תלמידיו המתאבקים בעפר רגליו הקדושים

של כ"ק מרן הגה"ק מסאטמאר זיעוכי"א -

- חסידי הצה"ק ר' מעכעלע מנתניא שליט"א -

- בני הישיבות דאמעריקא -

בברכת כתיבה וחתימה טובה, **הק' שלום יודא גראָס**, אב"ד דקהל האלמין

בעזהי"ת

ב'יה, תמוז
תשל"ח
נומער 14

בולעטין

פון הרב שלום יהודה גראָס

למען קדושת ישראל

די אומווערדיגקייט פון טעלעוויזיע

עס איז קלאר באוויסט פאר יעדן ערליכער איד די גרויס אומגליק פין רעם אומווירדיגע אויפרייס מאשין וואס ריפט זיך טעלעוויזיע, וואס האט געמאכט א גרויסען אומהיילבארען אויפרייס אין ווינקעל פון קדושה וטהרה, מיט וועלכען דאס אידיש פאלק איז באקרוינט.

זינט דאס פדיצות האט אויסגעשפרייט אירע טונקעלע פליגעל איבערן אידישען הארייזאנט איז נאך אזא כלי משחית ומחבל נישט געווען, עס רייסט און ווארצעלט אויס יעדעס פינק פין צניעות, קדושה וטהרה, עס פארגיפטעט דעם מאראל גענצליך, עס נעמט אוועק דעם אמת'דיגען ציהל פין לעבן, און פארוואנדעלט אלעם אין א וועלט פין תאות און פארשווענדעניש ווי די בעלי חיים.

עס לאזט זיך גאדנישט מיט א פען באשרייבען וויפיל הייזער עס האט חרוב געמאכט, וויפיל קינדער אראפגעפידט פין ריכטיגען וועג, וויפיל רוצחים, מיט אנדערע הולטייניקעס עס האט אויפגעשטעלט, עס איז איבריג צו זאגען אז אין אזא שטיב ווי אזא כלי עקזיסט'ירט טאר מען קיין אידיש ווארט נישט זאגען (כמבואר בדפ"ק, להגה"ק מהרצ"ה מדינוב).

עס איז ערגער פין עבודה זרה, ווייל דער כלי ברענגט צו עבודה זרה, גל״ע, שפיכות דמים מיט רציחות, ווי די גדולי התורה פין חוץ לארץ און ארץ ישראל זאגען ערות (זעה ווייטער די קול קורא׳ס), דערפאר איז נישט קיין ווינדער פארוואס א איד וואס עס צאנקט נאך אין אים דאס אידיש פייער׳ל פין אמונה טהורה, האט נישט דעם מינדעסטן געדאנק אזא כלי אריינצולאזען ביי זיך אין שטיב, מרקדקים ויראי ה׳ גייען נאך א שטאפעל ווייטער און זענען גאר מקפיד נישט איבערצוטרעטן דעם שוועל פין א שטיב ווי אזא כלי געפינט זיך.

אבער צום גרויס צער און ווייטאג איז אין דעם געביט אויך ענשטאנען א פירצה, וואס קען ברענגען גרויסע שטרויכלונגען (ר״ ירחם) פארהאנען שטיבער וואס זענען אין פרינציפ זייער שארף קעגן טעלעוויזיע, אבער ווען עס פאסירט עפעס אינטערעסאנט ערגעץ אין דער וועלט קומט רער בעל דבר און מאכט א בלבול וטמטום המוחות (פארמישט דעם שכל) און געט צו פארשטיין מיט זיסע הסברים אז אזא צייט טאר מען זיך נישט באגניגען מיט בלויז הערן די נייעס, נאר מען מיז עס אליינס זעהן מיט די אייגענע אויגן (מכלומדרשט) און דער עולם גייט ארום צוקאכט זיכענדיג א שכן, א קרוב, סתם א גוטער פריינט וואס האט דעם עגל הזהב כרי ח״ו נישט צו פארפאסען אזא גאלדענע געלעגענהייט צו קענען זעהן מיט די אייגענע אויגען ווי גויים און פושעים וואס השי״ת האט אונז אפגעטיילט פון זיי (ואבדיל אתכם מן העמים) קומען זיך צוזאמען און פארברענגען די צייט.

ווי אזוי קען דער זעלבער איר אויפשטיין דעם אנדערען צופרי און מאכען די ברכה (לבטלה) „**שלא עשני גוי**" און די צייט וואס ער לעבצט און גייט אויס צו הערן און זעהן זייערע שיטות און מיינונגען?

מיט וואס פארא מוט זאגט ער „ברוך הוא אלקינו כו׳, והבדילנו מן התועים ונתן לנו תורת אמת" און דער צייט וואס די גאלדענע טייערע שעה׳ן וואס ער האט געקענט און זיי לערנען די תורה הק׳ האט ער אנגעברענגט מיט נארישקייטען?

מיט וואס פארא פנים בעט מען **ואל תביאנו לידי נסיון** ווען מען ברענגט זיך אליין אריין אין א נסיון? עס איז א פלא ווי אזוי (די ברכים שלא כרעו לבעל) די וואס האבען ב״ה בכח צו **דערוויטערען דעם געטשיק** אגאנץ יאר קענען נישט און פאלען אראך פון אזא קליינעם נסיון וואס איז בלי ספק מעשה בעל דבר פורץ צו זיין דעם צוים פון די אלע מדקדקים.

אויסער אלעם ווינרערט זיך זייער שטארק פין וואנען עס נעמט זיך דאס גרויס חשק פאר א איד וואס לערנט, דאוונט, און טיט נאך צענדליגע מצות ומעשים טובים טעגליך, צוליב וועלכען ער איז באשאפען געווארען, עטליכע מאל אין טאג שרייט ער אויפן קול שמע ישראל וגו׳ ה׳ אחד. דוקא פאר אים איז אזוי אינטערעסאנט צו זעהן און הערן און שלינגען מיט דורשט רייד וואס ווערען געזאגט דורך געמיינזאמע ברואים, בעלי תאות עולם הזה׳ניקעס, וואס ווייסען

גארנישט א גאנצען טאג נאר עסען טרינקען הולטייען א.ד.ג. וואס פאו״א יר״ש קען דאס ברענגען, וואס פארא בטחון מיט אמונ״ה ברענגט דאס, אדרבה, עס טריקענט אפ דאס לעצטע ביסעל ערליבקייט מיט תמימות פונם אידישען הארץ, כ״ק אדמו״ר מסאטמר שליט״א האט אמאל געזאגט (בזה״ל) ווי פאר די אויגען וואס זעהן די אויגען וואס האבען געזען טעלעוויזיע.

וואס זענען די פרוכטען פין אזא געפירעכץ?

א) מען ברענגט אריין אין זיך דעם יצה״ר בבלל פין קויפען – אדער קיקען א גאנץ יאר.

ב) **מען לייגט צוגריגד די קינדער** ווייל שוין אפגערעדט פין די קינדער וואס מען נעמט מיט צום קיקען, נאר אפילו די קינדער וואס בלייבען אינדערהיים וויסענדיג אבער וואס זייערע עלטערן טוען איז דאס שוין פאר זיי געגוג באוויז אז עס איז נישט געפערליך דאס קיקען, און אפילו די עלטערן זאלען וועלן ערציעהן די קינדער מיט א אנדערע מיינונג, איז עס זעלבסטפארשטענדליך אומזיסט דורכדעם וואס זיי ווייסען אז די עלטערן האלטען נישט דערביי מיט זייער קעגענזייטיגע אויפפירונג, אויסערדעם וואס קיין סייעתא דשמיא האט מען נישט צו אזא סארט חינוך, (וואס דאס איז דאס וויכטיגסטע).

ג) **ביטול תורה**, אויב מען האט צייט, איז מען מחויב צו לערנען.

ד) און דער **חילול השם** וואס איז אומשאצבאר גרויס, ווייל דער מאדערנער (אדער פרייער) שכן וואס לאזט אריין צו זיך דעם ערליכען קיקען, הייבט אהן צו קיקען מיט אנדערע אויגען אויף די ערליכע, היתכן נעבעטען שרייט מען! מען געוואלדעוועט, אז דאס איז טמא ומטמא, און היינט לויפט מען קיקען, טייל זאגען ראס ארויס עפענטליך, אנדערע טראכטען דאס ביי זיך, און ווי שעמט מען זיך טאקע נישט פאר זיך אליינס דאס צו טוען.

וויכטיגע ווארענונגען

א) מען דארף געווארענט זיין אויב מען שיקט קינדער צו א חבר אדער א נאנטע משפחה, אז דארט זאל נישט זיין די כלי, כדי דאס קינד זאל ח״ו נישט זעהן וואס מען טאר נישט, און אפילו עס איז בלויז א ספק זאל מען מחמיר זיין ווייל דא האנדעלט זיך פין דיני נפשות.

ב) דאס זעלבע דארף מען אויך אכטונג געבן אז די קינדער זאלען זיך נישט אפשטעלן ביי די געשעפטן פין די מחטיאי הרבים (וואס מאכען זיינדיגען אנדערע) וואס נישט נאר וואס זיי פארקויפען די זאכען נאר זיי עפענען די כלי כדי אלע דורכגייער זאלען קיקען, עס איז א מצוה גדולה וזכי׳ רבה ווער עס טוט דערצו אז די געשעפט׳ן זאלען נישט אנשטעלען דעם טעלוויזיען (בדברים רכים וקשים).

ג) מען דאדף אויך אכטונג געבן אויב מען מיז ל״ע אנקומען צו א שפיטאל, סיי אליינס סיי איינער פין הויזגעזונט זאל מען נישט גרינג האלטען דאס קיקען, ווייל דער פאקט האט געוויזען ביי פארשידענע פאלען אז פין דעם זענען שוין אסאך אוועק פין אידישען וועג ל״ע, (מען האט זיך פאר מיר אויך מודה ומתוודה געווען דערויף).

ד) און דאס זעלבע אויב מען פארט אין פליגער (עירפלעי״ן) טאר מען נישט ח״ו גרינג האלטען און קיקען באטש עס קימט נישט אהן גרינג דאס צו פארמיידען, און דער יצה״ר איז דארט שטארקער ווייל מען זעט נישט וואס ער טיט, אבער השי״ת זעהט איבעראל.

ה)אויב מען זיצט אין ווארט זאל פין א דאקטער, איז מען נישט בארעכטיגט צו זעהן טעלעוויזיע, און אפילו פין נעמען די ביכער וואס ליגען דארט אין די הענט זאל מען זיך היטען ווי פין פייער.

ו) די אלע וואס דריקען צייטונגען, ביכער, וואס טויגען נישט מאכען זינדיגען דעם רבים (שו״ע או״ח סי׳ ש״ו סעי׳ ט״ז), דאס זעלבע מיט די סוחרים וואס פארקויפען דאס (שו״ת מחנה חיים סי׳ א׳, מ״ב ש״ו ס״ק ס״א), זייער שטראף איז, זאגט די גמרא אז מען לאזט זיי פין הימעל נישט תשובה טוהן, זיי פארלירען די פרנסה, און יסורים קומען אויף זיי, און ער פאלט אריין אין גיהנם (מ״ב בבה״ל), כ״ש די אלע וואס פארקויפען טעלעוויזיעס און ראדיאס.

ז) [אינאיינוועגס ווילען מיר טאקע אויפמערקזאם מאכען קעגן די אלע וואס לייענען שבת צייטונגען אפילו כשר׳ע, אדער אפילו סתם רעקלאמען (Advertizments) וואס זענען אנגעהאנגען איבעראל, אז לויט די פוסקים איז דאס א איסור גמור, צו ליינען שבת (שאילת יעב״ץ, שע״ת ש״ו, כלכלת שבת, יסוד יוסף, שלחן ע״ש, נדר ישראל, מ״ב סי׳ ש״ז, ס״ג). **ומצוה לפרסם ברבים.**

נוסח קול קורא

איבערזעצונג פון דעם הארבען חרם קעגן טעלעוויזיע וואס איז געווען געדריקט אויף לשון הקודש און צושפרייט „אייר תשכ״ח״ אין ירושלים עיה״ק

דער טמא׳נע כלי וואס איז פאראומווערדיגט פין השי״ת, דער פארמיאוס׳טע טעלעוויזיע וואס האט געמאכט גרויסע חורבנות (פין נשמות) אויף דער וועלט, וואס האט אין זיך די דריי ערגסטע עבירות [עבודה זרה, אפיקורסת, מינות – גילוי עריות, אלע געמיינסטע ערגסטע זאכען פין דער וועלט, – שפיכות דמים דורך די קיקערס וואס זענען פארדארבען געווארען קיקענדיג, און געווארען רוצחים], און האט שוין פארדארבען אידישע זיהן און טעכטער, צובראכען גאנצע שטיבער פין זייער קדושה און טהרה, כו׳, און דעריבער ריפען

מיר איס לויטען דין פין די תורה

א הארבען חרם
אויף דער טעלעוויזיע

און יעדע אידישע שטיב וואס וועט אריינעמען דעם טמא׳נע טעלעוויזיע אין זיך וועט דער סוף אירע זיין א חורבן, און פארוויסטעניש רח״ל מיט קללות, און חרמות.

מען טאר אויך נישט פארדינגען א דירה צום וואוינען אדער געוועלב פאר די וואס האבען דעם כלי.

מען טאר אויך נישט האנדלען מיט דעם, דעי וואס טוען אנדערש זענען מחטיאי רבים (מאכען זינדיגען מענטשן) און זייער זינד איז זייער גרויס.

אויף די עלטערן, מלמדים, און לערערינ׳ס ליגט דער פליכט צו ווארענען מיט גאנצע שטרענגקייט און הארבקייט די אינגלעך און מיידלעך נישט צו קיקען טעלעוויזיע אין ערגעץ נישט ווייל דאס שעדיקט די נשמה ח״ו.

נאום פנחס בהגר״י זצ״ל עפשטיין, ראב״ד

נאום ישראל יצחק הלוי רייזמאן נאום דוד הלוי וונגרייז

רשימת ספרים חדשים ונכבדים
נחוצים לכל בית ישראל לימי הפסח

דער ספר
אפיית המצות השלם
וואס אנטהאלט דריי חלקים.
אלע דינים פון שניידען די וויץ ביז באקען בעסאך און חלה נעמען, און אויך מנהגים פון די צדיקים ביים באקן מצות, מיט צענדליגע וויכטיגע ענינים וואס ועגען נוגע צו מצות פסח און אנדערע ענינים.

און אויך דער ספר
אכילת מצות בישראל
וואס אנטהאלט זיבען חלקים.
א רייכער אוצר פון אלע דינים וואס געהערן צום עסן מצות פונעם סדר פסח ביינאכט ביז סוף יו״ט. און אויך אלע דינים פון געבראקטע מצה מיט צענדליגע וואונדערליכע מעשיות פון צדיקים וועגן פסח מיט א קלארן באריכט וועגן כשרות פון מעדיצינען פון פסח און א גאנץ יאר. ווי אויך א פולער קונטרס, א קיצור פון אלע אקטועלע הלכות זיין פסח לויט דעם פסק דין פון הג׳ מהר״ם שטערן שליט״א אבדק״ק דעברעצין איז שוין דא צו באקומען ביי מוכרי ספרים און אויך ביים מחבר.

דער פרייז פון פסחדיגן סעט $9.50, דמי משלוח $1.50
RABBI S. J. GROSS
4711 - 12th Ave., Brooklyn, N.Y. 11219 — 436-8086